

fige, at det paaligger en handelskyndig Mand at fremkomme med et vidtløftigt Forslag til en Lov. — Jeg skal med Hensyn til, hvad der er ansøgt af den meget ærede Minister, kun tilføje, at jeg ikke troer, at jeg er bleven misforstaaet, naar jeg har sagt, at vor Lovgivning ikke skjelner mellem den redelige og den uredelige Fallent; det er af den ærede Minister opfattet paa den Maade, som om jeg ikke vidste, at den uredelige Fallent straffedes; det er Noget, som er bekendt nok. Den meget ærede Minister gjorde dernæst opmærksom paa, at der findes i andre Love en Mængde Detailbestemmelser om Bogføring, og at disse ikke findes hos os. Jeg maa tilstaae, at jeg ved at gennemgaae de fremmede Lovgivelser ikke har været istand til at gennemgaae alle Bestemmelser herom; det er et meget vidtløftigt Arbejde, og da jeg har maattet beskæftige mig navnlig med Forholdet imellem Creditor og Debitor med Hensyn til Accorden, skal jeg ikke kunne sige, hvorvidt der om Maaden, hvorpaa Bøgerne skulle føres, findes mange Detailler i de fremmede Lovgivelser; men jeg skal bemærke, at det i mine Tanker vilde være høist uheldigt for en Lovgivning, om den vilde give sig af med at foreskrive Regler for, hvorledes Bøgerne skulle føres. Man kan trostigt overlade til den handelskyndige Revisor at afgjøre, om Bøgerne ere førte saaledes, som de bør være førte, og saaledes, at man deraf kan faae de Oplysninger, som man vil have. Endnu skal jeg kun tilføje, at jeg troer, at der ikke vil være stor Fare ved at optage en Bestemmelse, som dog i Grunden ikke gaar videre end at sige, at Lovgivningen vil anerkende det Princip, at den Mand, som har opgivet sit Bo, skal behandles anderledes for at faae en Opgjørelse med sine Creditorer, naar han er en ærlig Mand, end naar han ikke er det.

Da ikke flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Udvalgets Minoritet (Wesfely), at der imellem §§ 12 og 13 indskydes en ny Paragraph, saalydende:

Naar en af de i Forord. af 1ste Juni

1832 §§ 1 og 4 nævnte Personer opgiver sit Bo som fallit, er han, saalange Boet staaer under Behandling og i 5 Aar efter dets Slutning, fri for Arrest og Sagsøgning for den Gjæld, han har paadraget sig for Falliten, forsaavidt vedkommende Skifteret, efterat have hørt Creditorerne, erklærer ham værdig dertil. Denne Rettighed tilstaaes ingen af de nævnte Personer, hvis han har overtraaet Forord. af 11te April 1840 § 54, 55, 56 og 57, eller hvis hans Bøger ikke ere førte i fuldstændig Orden, eller hvis han har undladt i noget Aar at opgjøre sin Balance, eller hvis hans Balance i to paa hinanden følgende Aar viser, at hans Gjæld overstiger hans Eiendele med 30 pCt. Denne Rettighed tilstaaes ikke den Fallent, som anden Gang opgiver sit Bo i Løbet af 5 Aar.

forstaaedes med 22 Stemmer mod 7.

2) Udvalgets Forslag til § 13 (ny § 14):

at i 10de Linie „10“ forandres til „20“,
i 14de Linie „10“ forandres til „20“.

blev ved Na.v.n.e.o.p.r.a.a.b, der foretoges, da der ved den første paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning afgaves 16 Stemmer for, 13 imod Forslaget,

forstaaet, saaledes som nebenstaaende Rste udbiiser, med 17 Stemmer imod 13.

Ja. stemte paa disse Forslag: Bentner; Bloch; Bruhn; Flensborg; Groos; Jacobæus; Krag; Lehmann; Møstn; Møller; Nørgaard; Petersen; Rasmussen, R.; Tang; Thalbiger.

Nei.

Andræ; Vorgen; Bruun, M. P.; Christensen, J.; Drejer; Drieser; Hansen; Jespersen; Jørgensen; Lüders; Lütichau; Madvig; Rasmussen, J.; Schroll; Simony; v. Stöcken; Thomsen.